



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

לפני כבוד השופטת הבכירה שוש שטרית

מדינת ישראל – פמ"ד
ע"י ב"כ עוה"ד תהילה נידם

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. לירן יעקובוב
ע"י ב"כ עוה"ד עידו פורת

2. נתנאל אביב
ע"י ב"כ עוה"ד מוסטפא נאסר

3. עוז חי רחום
ע"י ב"כ עוה"ד עמית ויצמן

גזר דין

רקע

1. בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן: החל משעות הבוקר המוקדמות של יום **השבעה באוקטובר 2023**, חדרו לשטח מדינת ישראל פעילי חמאס (שהוכרזה על ידי ממשלת ישראל בשנת 1989 כארגון טרור) שברצועת עזה יחד עם אחרים, תוך שהם פורצים את גדר הגבול, וכאשר חלקם חמושים היטב במגוון אמצעי לחימה. פעילי הטרור ביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים, במהלכם, בין היתר, רצחו באופן מתוכנן, מכוון ובדם קר כ- 1,144 גברים, נשים, זקנים, ילדים וטף, ישראלים וזרים, ששהו באותה עת במספר רב של ישובים אזרחיים; חיילים וחילות ששהו בבסיסי צה"ל, ומבלים במסיבת הטבע "נובה" ליד קיבוץ רעים (להלן: מסיבת נובה), ופצעו רבים נוספים.

לפי הנתונים העולים מכתב האישום, במסיבת נובה נרצחו לפחות 347 אזרחים ו-17 שוטרים. בנוסף חטפו פעילי הטרור לרצועת עזה כ-247 ישראלים וזרים, גברים, נשים, קשישים, ילדים ופעוטות.

בשל האירועים הביטחוניים המתוארים בקצרה לעיל, הוציא אלוף פיקוד דרום, האלוף ירון פינקלמן, צו סגירת שטח למרחב אוגדת עזה הכולל בשטחו את אזור מסיבת נובה (להלן: **צו אלוף**).



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

2. על פי העובדות, יום למחרת מעשי הטרור והטבח, בסביבות השעה 12:00 ביום

8.10.23, נסעו הנאשמים ברכבו של נאשם 1 לכיוון אזור מסיבת נובה ליד קיבוץ רעים. תחילה ניסו הנאשמים לנסוע דרך כביש 25 לכיוון מערב. אולם בשלב מסוים נתקלו במחסום משטרה והשוטרים הורו להם לשוב על עקבותיהם. הנאשמים חזרו על עקבותיהם והחלו לנסוע לאזור מסיבת נובה דרך כביש 241 לכיוון מערב.

כאשר הגיעו לאזור מושב פטיש, נתקלו במחסום משטרה. השוטר שעמד במחסום שאל את הנאשמים להיכן הם נוסעים, ונאשם 1, במטרה להטעות את השוטר, טען כי הוא מתגורר במושב פטיש. בשל האמור התיר השוטר שעמד במחסום לנאשמים לעבור, אולם התרה בהם שלא ייסעו מעבר למושב פטיש.

לאחר שעברו את המחסום המשטרה, המשיכו הנאשמים ונסעו לאזור מסיבת נובה, בניגוד לצו האלוף.

בהגיעם לאזור מסיבת הנובה, שם היו כלי רכב נטושים רבים של באי המסיבה שחלקם, עם דלתות פתוחות, סיירו הנאשמים במקום בכוונה לאתר רכוש ולגנובו. בתוך כך, נכנסו לתוך קראוון נטוש ולתוך כלי רכב נטושים, ניסו לפתוח תאי מטען של חלק מכלי הרכב הנטושים, ניסו לפתוח את אחת הדלתות של אחד מכלי הרכב, והצליחו לפתוח את אחד מתאי המטען. במהלך חיפושיהם באזור המסיבה בכלי הרכב ובקראוון, נטלו ונשאו הנאשמים רכוש רב, הכולל, בין היתר:

מחשב נייד שהיה בחזקתה של ג'ני ניסימבויים ז"ל שנרצחה במסיבת הנובה.
כרטיס אשראי ותעודת זהות של שי מוצפי ז"ל שנרצח במסיבת הנובה.
תעודת זהות וכרטיס קופת החולים של מתן ליאור ז"ל שנרצחו במסיבת הנובה.

כמו כן, נטלו הנאשמים רכוש השייך לאנשים שנמלטו על נפשם מהמסיבה, כדלקמן:
תיק פאוץ' שבתוכו היו 13,000 ₪;

תכשיטים ואביזרים שונים השייכים לעסק "הטעמים של הודו" בשווי של כ- 2,000 ₪;
אוזניות AIRPODS;

מחשב נייד DELL;

בקבוקי שתייה חריפה בשווי של כ- 1,840 ₪;

סט בוקסות של חברת DEWALT; ציוד שנקלח מהקראוון (לרבות מצלמות אבטחה, קונטרולר, ראوتر, כרטיס זיכרון, כבלים, דיסק און קי) בשווי של כ- 2,500 ₪ ש"ח.

במעשיהם המתוארים לעיל, נכנסו הנאשמים למקום מוגבל כשאינם מוסמכים לכך, הטעו שוטר, כשהוא ממלא תפקידו כחוק, בכוונה להכשילו, פרצו לכלי רכב בכוונה לבצע גניבה, ניסו לפרוץ לכלי רכב בכוונה לבצע גניבה, ונטלו ונשאו רכוש בעל ערך, בלי הסכמת הבעלים כשהם מתכוונים בשעת הנטילה לשלול את הרכוש שלילת קבע.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

3. במסגרת הסדר חלקי אליו הגיעו הצדדים, תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, ועל יסוד הודאתם בעובדות המתקנות, הורשעו הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

כניסה למקום צבאי, עבירה לפי סעיף 115(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 בחוק העונשין; פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, עבירה לפי סעיף 1413 סיפא בחוק עונשין; ניסיון לפריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, עבירה לפי סעיף 1413 סיפא בצירוף סעיף 25 בחוק עונשין; גניבה, עבירה לפי סעיף 384 בחוק העונשין. (לא מופיע בהכרעת דין אבל מופיע בכתב האישום המתוקן).

בנוסף, נאשם 3 הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן 5 טבליות MDMA. לצריכתו העצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג – 1973.

הערכת שירות המבחן

4. בהתאם להסכמת הצדדים ומבלי שהמאשימה מחוייבת להמלצות התסקיר, הופנו הנאשמים לשירות המבחן אשר הגיש בענייננו של כל נאשם תסקיר בו סקר את קורות חייו, התייחסותו לעבירות, גורמי סיכון להישנות התנהגות פלילית אל מול גורמי סיכוי לשיקום והמלצה.

נאשם 1

הנאשם בן 29 שנים נכון למועד הגשת התסקיר, רווק, מתגורר בבאר שבע, שוהה במעצר בית חלקי ועובד במאפיה. הנאשם מודה בביצוע העבירות אם כי לוקח אחריות חלקית על מעשיו, נוכח שהוא עדיין מתקשה לערוך בדיקה עצמית ביקורתית כנה באשר למניעיו. בתיאור הנאשם את מעשיו יחד עם שותפיו, נטה לייחס את התנהגותו לרצונו לסייע. אולם, עם התקדמות השיחה מסר כי הסיוע לנפגעים היה שולי וכי פעל מתוך מקום של סקרנות וריגוש, לצורך הגברת ביטחון האישי והגברי, גם במחיר של עבירה על החוק, פגיעה באחר ופגיעה בעצמו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולות ורבליות וקוגניטיביות תקינות, אשר לאורך חייו התמודד עם קשיים, ביניהם חוויות הניתוק והנטישה מאביו, והעריך כי אלה יצרו בקרבו תחושת הערכה עצמית נמוכה, תסכול וכעס בלתי מעובדים. צוין כי הנאשם נושא עמו צורך בתחושת שליטה וכוח אותם ייתכן והצליח להשיג באופן מדומה באמצעות עברו הפלילי, שימוש בחומרי משני תודעה ומעורבותו בעבירה הנידונה.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

בגורמי הסיכון לעבריינות חוזרת ציין השירות בחומרת העבירות והנסיבות הטרגיות בביצוען; עבר פלילי של הנאשם לצד העובדה כי סנקציות משפטיות קודמות לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול; קשיים בתפיסתו העצמית מול סובביו; נטייה לפעול בשיקול דעת לקוי כשניכר בסיס ערכי לקוי ברקע למעשיו אשר מצריך בחינה עצמית משמעותית לנוכח שהוא מנצל הזדמנויות ומתקשה להבין לעומק את הפגיעה המוסרית בעבירה הנדונה.

בגורמי הסיכוי לשיקום, צוין כי נהג בפתיחות ובכנות אודות עולמו הפנימי והרגשי; שמר על רצף תעסוקתי לאורך השנים ועל אף המשבר האישי שחוה לאחרונה במשפחת מוצאו, הצליח הנאשם להיעזר במשפחתו המשמשת לו כעוגן; גילה מוטיבציה ראשונית להירתם להליך טיפולי שיסייע לו לבחון קשייו ודרכי התנהלותו. מכלל הדברים האמורים, סבר שירות המבחן כי טרם בשלו התנאים לגבש המלצה סופית בעניינו וכי ישנה חשיבות מכרעת לבחינת יכולתו בפועל לשתף פעולה עם תהליכי טיפול מותאמים לצרכיו ובחינת שילובו בהליך טיפולי. לפיכך, המליץ על דחייה הדיון בעניינו למשך 4 חודשים, במהלכם ישולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, ובתום תקופת הדחייה יוגש תסקיר משלים בעניינו.

בהחלטה מיום 10.2.25 דחיתי את המלצת שירות המבחן לבחון יכולתו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, זאת לאור שהמידע והפרטים ולרבות התרשמות השירות ממאפייניו, נמצאו מספקים תמונה מלאה אודות הנאשם, ולנוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע, לא מצאתי צורך להזקק לתסקיר משלים באשר לשילובו בקבוצה טיפולית נוספת אצל שירות המבחן.

נאשם 2

הנאשם בן 30, רווק ללא ילדים, מתגורר בבאר שבע עם משפחתו. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד, התגייס ושירת שירות צבאי מלא.

בגורמי הסיכוי לשיקום ציין השירות בהצלחת הנאשם להסתגל למסגרת החינוכית והצבאית בחייו וכי משפחתו מהווה עבורו מסגרת תמיכה.

בגורמי הסיכון לעבריינות חוזרת צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ונטה להשליכה במלואה על חבריו הנאשמים עמו בכתב האישום; הנאשם התקשה להבין את חומרת העבירות, גם לא מהבחינה המוסרית ועמד על עמדתו שהגיע על מנת להציל חיי אדם. בדבריו לשירות המבחן, טען כי הרעיון להגיע לאזור המסיבה היה של חבריו שרצו לסייע ולהציל, אולם משהגיעו, המקום כבר הוכרז שטח צבאי סגור ובכל זאת הצליחו להיכנס. לדבריו הוא לא גנב דבר מחפצי הנרצחים והנמלטים מהמסיבה, חבריו הם שגנבו.

השירות התרשם מחוסר בשלות הנאשם שהינו בעל מאפיינים ילדותיים שאינם תואמים לגילו המבוגר; מקיומו של ניתוק רגשי מוחלט בנוגע לעבירות הגניבה במתחם הנובה בזמן מלחמה פעילה, ובאופן כללי לאירועי אותו היום.





בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

צוין שהנאשם היה עסוק במחירים ששילם וישלם כתוצאה מההליך המשפטי והתקשה לגלות רגישות כלפי הסיטואציה בעת ביצוע העבירה, התקשה לקחת אחריות גם על עברו הפלילי ואף ביקש הקלה מבחינה עונשית, ללא ראייה והבנה של הצורך בטיפול, בחינת התנהלותו והנסיבות שקדמו לביצוע העבירות ולאחריהן. נוסף על האמור, התקשה הנאשם לחשוף שעשה שימוש בסמים (הנאשם עושה שימוש בסמים לא התייצב לשתי בדיקות שתן, לבדיקה שהתייצב לא מסר שתן ובבדיקה אחת נמצא כי עשה שימוש בסמים) ולהערכת השירות קיימת בעייתיות גם בנושא זה, בפרט כשהנאשם אינו רואה כל בעיה בתחום זה.

השירות העריך נזקקות הנאשם לטיפול ובחינה של התנהלותו, אולם האחרון לא ראה צורך ולא גילה רצון לטיפול, ומשנטה בהמשך להסכים ונקבע לו מפגש הכנה, לא הגיע. נוכח כל אלה, במישור ההמלצתי לא נמצא הנאשם מתאים לטיפול, והשירות הדגיש כי ללא הבנה עמוקה של התנהלותו ומעשיו, קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד בתחום הרכוש.

נאשם 3

הנאשם בן 30, רווק, מתגורר בבאר שבע בבית הוריו ועובד אצל אביו בתחום האלומיניום. רישומו הפלילי מעלה כי מגיל צעיר היה מעורב בעבירות סמים, אלימות ורכוש. מידע מתוך תסקיר מעצר בשנת 2016 מלמד שהנאשם שולב במסגרת "קשב לנוער" שהינה מסגרת גמילה מסמים, ובהמשך שולב בפרויקט "סיכויים" ובשיחות משפחתיות ושיחות פרטניות בשירות המבחן לנוער. אז, ולאור הערכה כי יש ביכולתו להפיק תועלת מטיפול, שולב בקהילת "רטורנו" (בשנת 2013) אולם כעבור חודשיים בלבד עזב מרצונו.

הנאשם הודה באופן חלקי בביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה ושלל כוונה פלילית. לדבריו, הגיע למתחם מסיבת הנובה מתוך סקרנות ובכדי לסייע למשתתפות במסיבה ואף חיפש בשיחים אנשים על מנת לחלצם. לטענת הנאשם הוא לא פרץ לרכבים בכדי לגנוב, אלא רק בכדי לחפש חפצים שיסייעו לו בחילוף משתתפים מהמסיבה שהיו במצוקה. לדבריו למרות שהיה כסף רב זרוק על הרצפה, הוא לא העז לקחת. לדבריו הוא ישב בתוך הרכב כאשר שותפיו לביצוע העבירה אספו חפצים זרוקים והגם שהפציר בהם לא לקחת חפצים הם עשו כן אולם הוא לא לקח.

בגורמי הסיכון לעבריינות חוזרת צויין, בין היתר: חומרת העבירות והתייחסותו הבעייתית לביצוע; מעורבותו הפלילית מגיל צעיר; רקע בצריכת סמים והתרשמות מבעייתיות בתחום זה; פועל ללא שיקול דעת מעמיק ונוטה להתנהגות פזיזה ואימפולסיבית. שירות המבחן הדגיש בקושי משמעותי של הנאשם לבחינה עצמית ביקורתית בדפוסי התנהגותו הבעייתיים לאורך חייו בכלל ובביצוע העבירות הנוכחיות בפרט, ובכך שהוא מתקשה לגלות ולו הבנה ראשונית של התנהגותו הבעייתית באותה עת.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

לאחר שקלול כל הגורמים העריך שירות המבחן קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית.

ראיות ותמצית טענות הצדדים

5. הצדדים לא באו להסכמה במישור העונשי במסגרת הסדר הטיעון, וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

ב"כ המאשימה, עו"ד תהילה נידם, הגישה כראיות את הרישום הפלילי של כל אחד מהנאשמים. בטיעוניה הכתובים ואלה בעל פה, עמדה ארוכות על הרקע והנסיבות הטראגיות בהם ביצעו הנאשמים את העבירות. כך בדבריה:

"יום לאחר מתקפת הפתע הרצחנית ביותר שראתה מדינת ישראל, רבים מאזרחיה היו שרויים בהישרדות קיומית, הימלטות ממחבלים. חלק נקראו למילואים וחלק אף ביוזמה אישית יצאו להילחם בקרבות בעוד חלק תרו אחרי כל קצה חוט בדבר הימצאותם של יקיריהם שהיו נעדרים. שזהו המצב השורר במדינה בזמן זה בדיוק, הנאשמים אזרחים ישראלים, זיהו הזדמנות ושעת כושר, כשרכושם של אלפי משתתפי המסיבה היה מופקר ומערכת אכיפת החוק הייתה עסוקה כל כולה במשימות הגנה, התקפה וחיפוש אחר אזרחים נעדרים. המשפחות היו חרדות, חסרות אונים והמדינה כולה חשה פחד ואימה. הנאשמים שוטטו בין מכוניות שרופות בזירת הטבח וקוששו כל הבא ליד. חלק מהרכוש שגנבו היה רכוש של אזרחים שנסו על נפשם וכאלה שנרצחו. יש פשעים שאי אפשר להסביר ויש פשעים שאי אפשר לסלוח עליהם. בענייננו נראה שלא ניתן להסביר ובטח לא ניתן לסלוח עליו".

עו"ד תהילה נידם, טענה כי מעשי הנאשמים עומדים בסתירה עם כול נורמה חברתית בסיסית ביותר שקיימת בחברה האנושית; טענה כי מעשיהם מלמדים על חציית גבול, על התפוררות מוסרית, רמיסת החמלה האנושית, אדישות ונכונות לנצל מצוקתו של האחר למען רווח אישי.

עוד טענה כי פגיעת הנאשמים בערכים המוגנים היא פגיעה אנושה, החורגת מהפגיעה בערכים המוגנים הקלאסיים של העבירות אותן ביצעו ובהן הורשעו. הנאשמים נטען, פגעו פגיעה חבבה של כלל משתתפי מסיבת הנובה, ביזו וחיללו את כבודם של אלה שנרצחו ובעוד גופות של נרצחים היו בשטחי הקטל הסמוכים.

בנוסף טענה לפגיעה אנושה בשלטון החוק, ובמאמץ הביטחוני בעת מלחמה ונוכח שנדרש מגורמי האכיפה להסיט משאבי ציבור וביטחון לאכיפת מעשיהם הפלילי.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

עו"ד תהילה נידם, ציינה בעובדה כי חרף לאורך כל ההליך המשפטי כמו גם מהתסקרים, ניכר שהנאשמים לא הפנימו את חומרת מעשיהם והכיעור המוסרי העמוק שבהם, ותהתה מתי ישכילו להתבונן עמוק פנימה אל תוכם וישאלו: " **כיצד איבדו צלם אנוש וכיצד הגיעו לשבר המוסרי הכל כך עמוק הזה, והכל נוכח בצע כסף?** "

הוסיפה וטענה לפגיעת הנאשמים בכבוד המת וקראה לבית המשפט למצות עמם את מלוא חומרת הדין. המאשימה עמדה על הצורך ההרתעתי הכרחי בדמות מסר ברור וחד לנאשמים ולשכמותם, לפיו מי שמבקש לנצל עיתות משבר הפוקדים את מדינת ישראל ואזרחיה, ומי שטועים לחשוב שמדובר בשעת כושר נוכח העובדה כי כלל גורמי אכיפת החוק מוסטים למשימות הגנה והתקפה - ירגישו את נחת זרועה של מערכת אכיפת החוק אשר תכה בהם במלוא עוצמתה.

בסוף הדברים, **עתרה לקבוע מתחם עונש ההולם את מעשי הנאשמים בנסיבות שבוצעו, כך שינוע מ 40 ועד – 60 חודשי מאסר בפועל.** בהקשר למתחם הענישה ציינה כי אין בידה להפנות לפסיקת בית המשפט במקרים שנסיבותיהם דומות למקרה דנן, נוכח הנסיבות החריגות הקשורות בביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה בדיעה כי על בית המשפט להישמר שמא תגובה משפטית רופפת תשלח מסר סלחני ובלתי ראוי, ובתוך כך הדגישה בטענה כי עצימות חומרת מעשי הנאשמים ומידת פגיעתם בערכים המוגנים שמעבר לערכים הקלאסיים של עבירות הרכוש – מחייבת תגובה עונשית מחמירה - למען יראו ויראו.

ב"כ המאשימה עתרה למקם את עונשם של נאשמים 1 ו-2 באמצע המתחם לו טענה, ואילו את עונשו של נאשם 3 למקם למעלה מאמצע המתחם, בין היתר, נוכח עברו הפלילי ועבירת הסמים בה הורשע. בנוסף, עתרה להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסרים על תנאי ארוכים ומושכים שיכילו טווח רחב של משפחת העבירות בהן הורשעו; קנס כספי בהתאם לסעיף 63 לחוק העונשין, שלא יפחת מ 80,000 ₪ בהינתן שמבחינת הנאשמים דובר בעבירות כלכליות על דרך גזל וביזת קניינם של אזרחים חסרי אונים; פיצוי כספי בסכום הגבוה יותר משווי הרכוש שנגנב, ופסילת רישיון הנהיגה של נאשם 3 נוכח הרשעתו בעבירת סמים.

6. **ב"כ נאשם 1, עו"ד עידו פורת, בפתח דבריו ציין במובן מאליו, לפיו, בבחינת בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירות, עליו להצמד לעובדות כתב האישום.**

עו"ד פורת ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר; מצר מאוד מאוד על מעשיו, מתחרט עליהם, מבין את החומרה ויודע היטב שלא היה צריך לנהוג כפי שנהג. בהמשך, הפנה לתסקיר וציין בנסיבות חיים לא פשוטות לנאשם אשר למרות אלה, ולמרות פטור נוכח עבר פלילי קודם עשה מאמצים והתגייס לצבא, שירת תקופה מסוימת ושוחרר בעקבות אירוע טראומטי.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

ב"כ הנאשם ציין שני אירועים טרגיים בחייו של הנאשם בשנה וחצי האחרונות – אחיינו נפטר ויום לאחר מכן נפטרה אמו ממחלת הסרטן, השלכותיהם על מצבו הרגשי והנפשי של הנאשם אשר נטען כי עד היום נתון בטרומה.

בהפנייתו לתסקיר ציין בשיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן שהתבטא, בין היתר, בפתיחות ואחריות שלקח על מעשיו והבנתו כי פעל בשיקול דעת מוטעה. הסנגור ציין בהתרשמות שירות המבחן לכך שברקע מעשי הנאשם נמצא צורך גבוה בריגוש ושיקול דעת לקוי שהוביל את השירות להמליץ לבחון שילובו בהליך טיפולי, אם כי בית המשפט לא ראה עין בעין את המלצת שירות המבחן, ולא אפשר דחיית הדיון לצורך כך, ומכאן שלא היה בידי השירות לבוא בהמלצה טיפולית או עונשית.

בהתייחסו למתחם העונש ההולם טען כי אינו מצליח להבין מי בפרקליטות חשב על מתחם המתחיל ב-40 חודשי מאסר. לדידו, העובדה שאין תקדים לענישה נוגתת כי אין מקרים דומים, אין כדי להצדיק ו"להמציא" מספרים שאין להם תקדים בעבירות רכוש: "גם אם לעבירות הרכוש האלה יש נופך אחר". לדידו, הנופך האחר לא מאפשר למאשימה לנקוב במתחם שהמספרים בו הם משום מקום ואין להם שום בסיס ותקדים.

עו"ד פורת הפנה למקרה גניבה אחר שהתרחש באזור מסיבת הנובה סמוך לאחר אירועי ה7 באוקטובר. בת"פ 34245-10-23, שם הורשע הנאשם בעבירות של כניסה למקום צבאי וגניבת רכב שהינו קרוואן של אדם שנרצח במסיבת הנובה. עו"ד פורת ציין כי נתן דעתו לעובדה לכך שמדובר בהסדר טיעון סגור בגדרו הושתה ענישה מוסכמת לתקופה של 26 חודשי מאסר בפועל, וכי במסגרת טיעוני הצדדים לא נטען לקשיים ראיתיים. לפיכך ראוי שטענות המדינה למתחם ענישה ועונש, בין אם מדובר ביחידת התביעות ובין אם הפרקליטות, תהיינה אחידות. עוד הפנה לשיעורי הקנס בסך 7,000 ₪ והפיצוי בסך 5,000 ₪ שהושתו על הנאשם במקרה הנ"ל, אשר לדידו, חמור הרבה יותר מהמקרה בעניינו מאחר ומדובר במי שגנב ממי שנכח במסיבת הנובה, קרוואן שהינו מעין "בית מגורים" על כלל הרכוש שהיה בתוכו. על כן, גם בהתייחסו לקנס והפיצוי להם עתרה המאשימה, טען כי לא ברור לו על מה היא נסמכת ובעוד שחלק חלק מהרכוש הגנוב הוחזר. בסופם של הדברים, בקש להתחשב בנאשם והנאשמים האחרים במובן זה שיושת עליהם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

7. **ב"כ נאשם 2, עו"ד מוסטפא נאסר**, הצטרף לטיעוני עו"ד פורת והוסיף: "יש הרגשה שהמדינה רוצה לבוא חשבון עם הנאשמים מעבר למה שצריך. בגלל הכעס הכללי בציבור הישראלי לאור מה שקרה, בגלל ההד החזק שהתקבל לאחר האירוע – חבריי מטילים את יהבם על נאשמים אלה".

הפנה לתיקון 113 בחוק העונשין וטען כי הרציונאל מאחורי התיקון נועד למקרה מסוג המקרה שלפנינו, בעלי הד ציבורי שדווקא בהם יש לנהוג בשיקול דעת ולהתוות את הענישה על פי העקרונות שנקבעו בתיקון 113.





בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

דעתו של ב"כ הנאשם, ככל ובית המשפט ישקול רק את השיקולים הרלוונטים הצריכים לבחינת מתחם העונש ההולם: מעשה העבירה ומידת חומרתו; הענישה הנוהגת לצד הנסיבות האישיות של הנאשם, כי אז לא יקבע מתחם ענישה לו עתרה המאשימה.

עו"ד נאסר סבור כי אין בסיס והגיון ובטח לא הצדקה למתחם לו טענה המאשימה, כל שכן לקביעת עונשם של הנאשמים באמצע המתחם. לדידו: " **מדובר בתיק רכוש ראשון ואני סבור כי המתחם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי עבודות שירות**". מתחם הענישה לו טענה המדינה, מ 40 ועד ל-60 חודשי מאסר, נעדר בסיס והגיון. לשאלת ביהמ"ש האם למאסר בעבודות שירות בנסיבות המקרה יש בסיס והגיון השיב בחיוב ולא נימק. לטענתו, המאשימה עושה ככל שניתן על מנת להחמיר בעונשם של הנאשמים נוכח ההד הציבורי, ועל כן, על בית המשפט לעשות על מנת לנטרל עצמו מכלל האווירה הסובבת את האירוע ולבחון את מעשי הנאשם בלבד.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות טען כי במקום בו בוצעו הגניבות **"לא היו אנשים"** וגם בהנחה כי היו גופות הקורבנות במקום, הרי שבמצב דברים זה לא ניתן לטעון לקיומם של סיכונים או סכנה שיצרו הנאשמים במעשיהם. מכאן והגם שיש כיעור במעשי הנאשמים, אין בכיעור זה להצדיק קביעת מתחם ענישה לו טענה המאשימה.

בהתייחס למעורבות הנאשם במעשי הגניבה טען עו"ד נאסר כי זו נובעת מכך שהנאשם לא השקיע מחשבה רבה באירוע. לטענתו, חרף התרשמות שירות המבחן, מבחן המציאות בחלוף שנתיים מלמד כי לא נשקפת מהנאשם מסוכנות או סיכון להישנות התנהגות פלילית. בסוף הדברים, ציין לזכות הנאשם בהודאתו בעובדות כתב האישום המתוקנות, בנטילת אחריות על מעשיו וצער שהביע על מעשיו.

8. **ב"כ נאשם 3, עו"ד עמית ויצמן**, הצטרף לדברי חבריו והוסיף כי מעשי הנאשמים לא היו מתוכננים ובכל מקרה אין התייחסות לכך בכתב האישום.

עו"ד ויצמן טען כי לא ניתן לקבוע כי הנאשמים יצאו את ביתם כדי לגנוב, אלא יצאו מהבית ועשו דרכם לאזור מסיבת הנובה **"...מתוך טיפשות, סקרנות, מחשבה לעזור שם, מחשבה על הכאוס שהיה באותו יום.**

עו"ד ויצמן טען כי הנאשם אותו הוא מייצג לא יצא לאזור מסיבת הנובה כדי לגנוב, שהרי זה בן למשפחה אמידה העובד למחייתו בחברה שבבעלות אביו: **"הוא לא צריך לפטופ משומש או שום דבר ממש שנגנב שם, תעודות זהות, תיק פאוף, בוקסות וכל מה שנגנב שם"**. בהמשך ציין כי על פי העולה מהסרטונים מהשטח בו נכחו הנאשמים נראות מכוניות בשטח, מחבלים בשטח אולם לא ניתן לראות גופות בשטח. מכאן כי הסיכון והסכנה ככל שנשקפה הייתה לפתחם של הנאשמים שהגיעו לאזור שטרם טוהר, ובהחלטה טפשית: **"לקחו משם דברים ושמו את זה בבית"**.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

עו"ד ויצמן טען כי מתחם הענישה לו טענה המאשימה הוא "מפלצתי שלא קשור כלל לאירוע שלנו אלא קשור לעבירות הרבה יותר חמורות". לדידו, מתחם העונש ההולם לאירוע המתואר צריך וינוע בין 10 ל 24 חודשי מאסר בפועל, ואת עונשו של הנאשם יש לגזור בתחתית המתחם. עו"ד ויצמן ביקש לאפשר לנאשם וליתר הנאשמים לחזור לחיים נורמטיביים ובתוך כך ציין כי הגם שהנאשם בעל עבר פלילי שאינו מקל, אין להתעלם מהעובדה כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2015.

נאשם 1 בדבריו מסר כי הוא לוקח את כל האחריות על מעשיו, מצטער מאוד שהגיעו למקום. לטענתו לא הגיע לאזור המסיבה כדי לגנוב שכן לא חסר לו כסף, אלא על מנת לעשות מעשה טוב ובסוף יצא מעשה לא טוב. בהמשך הוסיף כי הגיעו למקום "נטו מסקרנות ורצון לעזור, ולאחר שיצאו מהמקום הבנו כי קבלו את חייהם במתנה, שהרי יכלו לההרג בין אם מאש החיילים שחשבו שהם מחבלים, ובין אם מאש המחבלים שהיו במקום. לדבריו הוא מוכר בעיר באר שבע ומאז האירוע מועלים "פוסטים" ברשתות החברתיות נגדו ונגד חבריו.

נאשם 2 בקש סליחה על המעשה המכוער שעשה. לדבריו הוא מתקשה להסביר מדוע נסעו לאזור מסיבת הנובה: "הכל קרה כל כך מהר". לדבריו, מאז מעורבותו באירוע החיים שלו השתנו, קשה לו, הוא נהיה אדם עצבני שלא מצליח לחזור לעצמו.

נאשם 3 מסר כי הוא מאוד מצטער, לוקח אחריות מלאה. לדבריו, מטרת הגעתם לאזור מסיבת הנובה לא הייתה לגנוב. לדבריו הוא נתן מחסה לחמישה אנשים שברחו מהמסיבה, כי אחותו מתגוררת בכפר עזה והיא גם ניצולה. הנאשם ביקש לרחם עליו וציין כי הוא סובל יום יום מבחינה כלכלית, משפחתית וחברתית וכי משך תשעה חודשים היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני ועדיין נתון בתנאים מגבילים.

דיון והכרעה

שמחת החיים האדירה שנקטעה באחת בפסטיבל "נובה" בשבעה באוקטובר 2023, הפכה לסמל טראגי לאובדן לאומי. לצד הזוועות הבלתי נתפסות של הרצח, ההתעללות והחטיפה, התגלתה תופעה נוספת בלתי נתפסת - **ביזה פנימית** מקרב אזרחי המדינה.

ביזה של רכוש ופריטים אישיים מקורבנות מתקפת הטרור הרצחנית של השבעה באוקטובר, על ידי יחידים מקרב אזרחי המדינה, היא **ביזה פנים חברתית** החושפת שבר מוסרי עמוק בחברה הישראלית, ומחייבת התבוננות חברתית על גבולות האנושיות בעת משבר לאומי.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

החברה האנושית מושתתת על הסכמה בלתי כתובה המהווה מעין "חוזה חברתי", לפיו בזמנים של משבר קולקטיבי, הסולידריות וההגנה ההדדית גוברים על האינטרס האישי. ביזה מתרחשת על פי רוב בשדה הקרב או בהקשרים של משבר ועת מסגרות הסדר והחוק מתרופפות, אולם יש להבחין בין ביזה במצבים הנ"ל, למעשה של רשע ואופורטוניזם כמעשיהם של הנאשמים שבזזו מרכושם של בניה ובנותיה של הארץ הזו. כך יצא, שבזמן שחלקים מהחברה הישראלית גילו גבורה עילאית והקרבה למען הצלת חיים, מעשה הביזה של הנאשמים ייצג את הקוטב ההפוך - ניצול ציני של חולשת הקורבן לטובת רווח אישי בזוי.

בניגוד למעשי ביזה המהווים חלק אינהרנטי ממעשי הטרור שבוצעו על ידי המרצחים ואספסוף שבה בעקבותיו, הביזה פנים-חברתית אותה ביצעו הנאשמים מייצגת כשל אתי ייחודי בדמות בגידה בוטה בחוזה החברתי בזמן משבר והצורך הגדול ביותר של החברה בישראל.

במעשיהם הפרו הנאשמים את החוזה החברתי ומיקמו את הרווח הרגעי בהשגת טלפון סלולרי או תכשיט, מעל ערך החיים, מעל כבוד המת והצער הקולקטיבי.

התנהגות הנאשמים משקפת אופורטוניזם קיצוני רדוד ובלתי נסלח, שפעל בחסות תוהו ובוהו של מתקפת טרור רצחני, ומדגים כיצד משבר לאומי יכול לשמש כמצע להתפוררות נורמטיבית.

הביזה בנסיבות המתוארות בכתב האישום אינה רק עבירת רכוש פלילית, היא בגידה מוחלטת בכבוד האדם ובסולידריות החברתית הבסיסית.

מחשב נייד, מכשיר נייד, תעודת זהות או תכשיט, הם במקרים רבים השריד האחרון והמיידי לקורבנות. גניבתם אינה רק נטילת רכוש - היא גזילת זיכרון ודריסה של קדושת המוות וזילות סבלן של משפחות הקורבנות.

כאשר משפחה נמצאת בעיצומו של מאמץ נואש לאתר כל רמז או שריד מיקירהם, גניבת פריטים כגון טלפון, מחשב נייד, תכשיט או תעודת זהות - גוזלת מהם לא רק חפץ אלא את הזיכרון והסיכוי לסגירת מעגל או נחמה.

כאשר משפחה משתוקקת לאחזר ולאחוז כל פריט קטן שיכול לשמש כמזכרת לילד והילדה שאינם עוד, גילוי על גניבתם מוסיף כאב על כאב ומחזק את התחושה שגם ברגעיהם האחרונים, נשללה מהקורבנות זכותם הבסיסית לכבוד.

ביזה פנימית מטילה צל כבד על המרקם החברתי ויוצרת טראומה משנית גם עבור החברה לנוכח שזו מטלטלת את אמון הציבור שהינו מטבע חברתי חיוני לקיומה. אם בעת אסון, אדם אינו יכול לסמוך על עמיתו, בן מולדתו ומדינתו, שיכבד את קדושת מותו ורכושו -



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

נוצרת אווירה של חשדנות ופסימיות עמוקה לגבי אנושיותם של הזולת. פגיעת הנאשמים באמון הציבור במצב הקיצון והטראגי הפכה את ההתאוששות החברתית לקשה ומסובכת יותר.

מתחם העונש ההולם

9. בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בהקשר זה על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ולבחון את מידת השפעתן על חומרת המעשה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ולבסוף במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה.

במקרה שלפניי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים **החורגים** מהערכים המוגנים הקלאסיים של עבירות הרכוש אותן ביצעו הנאשמים - אנושה.

הנאשמים הגיעו לשטח המסיבה ביום 8.10.23 כיממה בלבד לאחר פרוץ מתקפת הפתע האכזרית ביותר שידעה מדינת ישראל מאז הקמתה. המקום טרם טוהר ממחבלים, אזרחים רבים היו בגדר נעדרים ונורו מטחי טילים לעבר שטח מדינת ישראל ובין היתר לעבר שטח המסיבה. כל אדם נורמטיבי חש אימה ופחד ודאגה ליקיריו.

היו שגויסו לשירות מילואים, היו רבים שבאופן עצמאי נרתמו ללחימה ולהגנה על המולדת, והיו שנאלצו לחפש בגפם את יקיריהם הנעדרים. בעת הזו ממש – מצאו הנאשמים לקשור ולתכנן בקור רוח את האופן שבו הם יפיקו רווח מהאסון והשבר שפקד את מדינת ישראל ואזרחיה.

בדם קר גנבו ובזזו את המחשב הנייד של **ג'ני ניסימבויס ז"ל**; גנבו את כרטיס האשראי ותעודת הזהות של **שי מוצפי ז"ל** ואת תעודת הזהות וכרטיס קופת החולים של **מתן ליאור ז"ל שנרצחו במסיבת הנובה**.

הנאשמים הוסיפו ובזזו רכוש וחפצים אישיים רבים בסכום כולל של אלפי שקלים, השייכים לאנשים שנמלטו על נפשם מהמסיבה כשהאימה אוחת בהם, וכאשר רק שעות קודם נטבחו, נאנסו, נורו ונשרפו רבים ממשותפי המסיבה וכשריח המוות הטרי נישא באוויר ודם האחים זועק מן האדמה.

10. הערכים החברתיים שנפגעו **ממעשי הגניבה** של הנאשמים, הם בין היתר, שמירה על שלטון החוק והגנה על הקניין; בעבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נפגע כוחה של המשטרה להגן על החברה ולקיים סדרי משטר תקינים בלי שתופרע במלאכתה, והדברים מדברים בעד עצמם בהינתן כי אלה בוצעו בזמן חירום לאומי שכמותו לא ידעה המדינה.





בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

ביזה וגניבה מרכושם של קורבנות השבעה באוקטובר, מנרצחים ומאלה שנמלטו על נפשם, היא הרבה מעבר לאירוע פלילי מקומי. זוהי אינדיקציה כואבת לכשל מוסרי של יחידים בעת אסון ומבחן קוולקטיבי. הטיפול והענישה בהיבט זה אינו רק עניין של רכוש, אלא ובעיקר בצורך לשיקום האמון ההדדי והבהרה מחודשת של ערכי היסוד שעליהם מושתתת החברה בישראל.

בחינת מתחם העונש ההולם לתופעה הבלתי נתפסת של ביזה פנימית בחברה הישראלית מוכת הטרור ושבעת המלחמות, חייבת לבכר את שיקולי ההרתעה לשם שיקום הסדר המוסרי אותו הפרו הנאשמים בלב ערל ורגל גסה. התעלמות מביזה פנימית עלולה לשדר נורמליזציה של הכישלון האתי, בעוד אכיפה חסרת פשרות מחזקת את הערך של סולידריות ואחריות קולקטיבית.

קביעת מתחם עונש הולם וענישה על הנותנים ידם בביזה אינה רק עניין של גמול וצדק פלילי. בית המשפט מחוייב לשקול לא רק את הרתעת העבריינים שלפניו, אלא ובעיקר העברת מסר חד משמעי כי בזמנים קריטיים של אסון לאומי ומצבי חירום, המצפן המוסרי חייב להישאר יציב.

11. טענת הנאשמים לפיה יצאו את ביתם מבאר שבע לאזור המסיבה כדי לסייע ולהציל חיים, סותרת במובהק הודאתם בעובדות כתב האישום. שם, בסעיפים 7 ו-8 צוין: "בהגיעם לאזור מסיבת נובה, שם היו כלי רכב נטושים רבים של באי המסיבה שחלקם עם דלתות פתוחות, סיירו הנאשמים במקום **בכוונה לאתר רכוש ולגנובו** [...] **במהלך חיפושיהם באזור המסיבה בכלי הרכב ובקראוון, נטלו ונשאו הנאשמים רכוש רב...**". לא רק זאת, מהתסקירים עולה כי בהתייחסותם לעבירות נמצא כי נאשם אחד העביר את האחריות לפתחם של שותפיו ולצד זאת כי יצאו מביתם בבאר שבע, נסעו ונכנסו לאזור מסיבת הנובה במטרה ברורה לתת ידם ברכוש הקורבנות והנמלטים מאזור מסיבת הנובה.

מעשה הגניבה אינו מתמצה בנטילת חפץ שנעשתה באופן ספונטני או בהיסח הדעת במהלך שוטטות באזור המסיבה, כפי שניסו הנאשמים לשוות למעשיהם בפני שירות המבחן. לנטילת חפצי הקורבנות קדמה שוטטות בין כלי הרכב הנטושים **בכוונה לגנוב**, כשלצורך כך בצעו ניסיונות לפתוח דלתות כלי הרכב ונכנסו לקראוון נטוש מתוכו גנבו חפצים רבים.

הנאשמים היו פנויים מנטלית ונחושים מאוד לבצע את התוכנית העבריינית אותה רקמו קודם הגעתם לאזור המסיבה. הם לא בחלו בשום אמצעי גם לא בהונאת גורמי אכיפת החוק. עת הגיעו לאזור מושב פטיש, נתקלו במחסום משטרה נוסף, שם טען נאשם 1 במטרה להטעות את השוטרים כי הוא מתגורר במושב פטיש וזאת על מנת שיאפשרו להם לעבור. בשל האמור, השוטרים התירו לנאשמים לעבור תוך שהתרו בהם שלא ייסעו לעבר לכך.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 23-11-65302 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

חרף זאת, הנאשמים המשיכו בנסיעתם לשטח המסיבה, בו שעות ספורות קודם התרחש טבח אכזרי ומסיבי ובו נרצחו מאות אזרחים ושוטרים, שוטטו בכוונה לאתר רכוש שנוטר יתום ולבזוז אותו.

כטענת המאשימה, הנאשמים הפריעו עבודת השוטרים בזמן חירום לאומי שכמותו לא ידעה המדינה. כניסתם למקום צבאי סגור שעות לאחר הטבח הנוראי - מגלמת פגיעה משמעותית בעבודת המשטרה, בשלטון החוק ובמאמץ המלחמתי שהתנהל באותה עת אל מול מחבלים שעדיין היו באזורם, עת נדרש להסית כוחות ביטחון לאכיפת מעשיהם הפלילים לאחר גילוי נוכחותם באזור המסיבה.

כטענת המאשימה, הנאשמים יצרו סיכונים משמעותיים לפגיעה באמצעי ההגנה של כוחות הביטחון ויכולתם לסכל מפגעים פוטנציאליים. לא רק זאת, הנאשמים יצרו סיכונים ממשיים לפגיעה בביטחונם של חיילי צה"ל ואף שלהם עצמם על ידי זיהוי שווא שלהם כאויב. כטענת המאשימה פגעו הנאשמים פגיעה אנושה בכבודם של כלל משתתפי המסיבה, ביזו וחיללו את כבודם של המתים ובכך פגעו בכבודם של החיים. כבוד המת הוא ערך חוקתי עליון במעלה ששזור בזכות לכבוד האדם וראוי להגנה חוקתית, כדברי בית המשפט ביושבו כב"צ 52/06 **חברת אלאקסא לפיתוח נכסי ההקדש המוסלמי נ' simon wisenthal center** (museum).

"העבירות נשוא כתב האישום פגועות בכבוד המת ואשר כולל שלושה מעגלים של אינטרסים: ראשית, פגיעה בכבודו של הנפטר; שנית, פגיעה במשפחתו של הנפטר; שלישית, פגיעה באינטרס הציבורי בדבר הגנה על כבודם של נפטרים ובני משפחותיהם".

12. **בקביעת מתחם העונש ההולם**, נדרש בית המשפט לקביעת החומרה הקונקרטית של העבירה על ידי בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולא סוג העבירה כפי שחזרו וטענו ב"כ הנאשמים, אשר נתנו דגשים על גניבת הרכוש במנותק מהנסיבות החריגות והבלתי נתפסות בהן בוצעו. בכל הנוגע לרלוונטיות הנסיבות הקשורות בביצוע עבירה כאמת מידה לקביעת חומרת מעשה העבירה, יפים לענייננו, דברי בית המשפט בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל**:

"... ככל שתהיינה יותר נסיבות רלוונטיות, המשליכות על חומרת המעשה, הרי המתחם יעוצב בצורה פרטנית, קונקרטית ומדויקת יותר בהתאם לנסיבות אלה."

ראו בדומה בדברי בית המשפט, בע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל**:
 "...קביעת מתחם רחב בדרך זו – המתייחס לסוג העבירה ולא לנסיבותיה – חוטאת לתכליתו של תיקון 113"



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 23-11-65302 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

טיעוני ב"כ נאשמים 2 ו3 למתחם העונש ההולם סבבו סביב עבירות רכוש בלבד.
 ב"כ נאשם 2 טען: "...מדובר בתיק רכוש ראשון ואני סבור כי המתחם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי עבודות שירות". זאת, מבלי שנתן דעתו לנסיבות ביצוע עבירות הרכוש, הוסיף כי על בית המשפט לנטרל עצמו מהרקע וכיעור במעשי הנאשמים ולהתמקד בכך שמדובר בעבירות רכוש.
 כך בדברי ב"כ נאשם 3 אשר בנוסף לטענתו כי בחינת נסיבות ביצוע העבירות צריכה להתמקד בעבירות הרכוש אשר לנאשם לא היה בו כל צורך: "הוא לא צריך לפטופ משומש או שום דבר ממש שנגנב שם...". לדידו, מעשי הנאשמים התמצו ברגע של טפשות בגדרו: "לקחו משם דברים ושמו את זה בבית".

כטענת המאשימה, התנהלות הנאשמים מלמדת על כי פעלו בחשיבה מתוכננת ומעוותת, אנטי סוציאלית, באדישות מוחלטת תוך שניצלו את מצב החירום הלאומי ובפרט את מצב הדברים ששרר בשטח המסיבה, כשעת כושר להפקת רווח כלכלי "קל". הדעת לא תופסת את הכיעור הגלום במעשיהם כאשר יצאו לבזוז מרכושם של אלו שנסו על נפשם ובחלקם גם קיפחו חייהם. ואכן, כטענת המאשימה, קשה להלום שזו המחשבה שעברה במוחם, שכן כל אדם נורמטיבי באותה עת היה חרד לשלומם ולגורלם של משתתפי המסיבה, אזרחים וחיילים שהיו נתונים למתקפת הטרור הרצחנית.

הנאשמים חבים במידת אשם מלאה עת פעלו בצוותא חדא, בעזות מצח ולמען בצע כסף על פי תכנית שתכננו ובמודעות וכוונה מלאה. אין המדובר במי שנקלע בטעות לאזור או מי שעשה זאת "על הדרך" אלא במי שהגיעו באופן יזום, מכוון וקר רוח לגנוב רכוש של קורבנות מתקפת טרור.

ענישה נוהגת

13. מטבע הדברים, משעניינו לא בנסיבות רגילות, הצדדים לא הגישו פסיקה ביחס לענישה הנוהגת בעבירות רכוש שבוצעו בנסיבות רגילות.

פסיקה ביחס לענישה נוהגת בעבירות רכוש בנסיבות דומות למקרה הנדון, כמעט ולא נמצא. לא רק בשל שהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות במקרה הנדון הן חריגות באופן קיצוני, אלא גם שבקודקס הפלילי לא נמצאת עבירת הביזה.

בהעדר עבירת ביזה בחוק העונשין, הואשמו והורשעו הנאשמים בעבירות רכוש אשר ברי כי כשלעצמן, אינן משקפות במידה הראויה את החומרה שמעשיהם.

על החומרה היתרה שרואה המחוקק בעבירות רכוש בדמות ביזה, ניתן ללמוד מסעיף 74 בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955, הקובע: "חייל שבו ביזה או שפרץ לבית או למקום אחר כדי לבזוז ביזה, דינו – מאסר עשר שנים".



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

על החומרה בעבירה זו שהינה עבירה צבאית ייחודית, ניתן עוד ללמוד מהחלק השני של הסעיף הנ"ל, לפיו אסר המחוקק פעולה מקדימה שנועדה להכשיר את הקרקע להפרת איסור הביזה, כך שגם התפרצות לבית במטרה לבזוז, וגם אם לא נבזז בפועל רכוש, הפעולה המקדימה מהווה עבירה שהעונש לצדה הינו מאסר עשר שנים.

לאחר מתקפת הטרור בשבעה באוקטובר ופרוץ מלחמת "חרבות ברזל", הונחו על שולחן הכנסת שתי הצעות חוק פרטיות לתיקון חוק העונשין:

הצעת חוק העונשין (תיקון - החמרת ענישה בעבירות ביזה) (הוראת שעה), התשפ"ד-2023, שמספרה פ/4101/25; והצעת חוק העונשין (תיקון - עבירת ביזה), התשפ"ה-2025, שמספרה פ/5957/25.

על פי העולה ממאגר החקיקה הלאומית של אתר הכנסת, ההצעות הנ"ל עדיין בסטטוס דיון מקדמי, אם כי עצם הנחתן על שולחן הכנסת, מלמד על הצורך להגדיר עבירות רכוש מסוג זה בשמן – ביזה – ולצדן העונש הראוי.

בהעדר ענישה נהגת בנסיבות הקרובות למקרה החרג הנדון לפניי, המאשימה הפנתה למקרי גניבה חריגים שבהם ניתן משקל רב וחשוב בפרמטר "מידת הנזק" לערכו הסמלי ולפגיעה בערך הסנטימנטלי של הרכוש שנגנב אצל בעליו. רוצה לומר, כי לעיתים ערכו הסנטימנטלי הגבוה של הרכוש שנגנב (הכל בכפוף לעקרון המידתיות ועל פי המקרים המתאימים) יוביל להעלאת גבולות מתחם העונש ההולם לדרגה גבוהה יותר מהדרגה "הרגילה" שבה הגבולות יהיו ממוקמים כאשר בוחנים רק את ערכו הכלכלי הנמוך של הרכוש. בהקשר זה הפנתה לפסיקה שהכירה בפוטנציאל הפגיעה של עבירת רכוש בערך הסנטימנטלי של הרכוש שנגנב אצל בעליו, ובין היתר, לע"פ 46/84 מדינת ישראל נ' סבח פ"ד לח (4) 752, 753 – 754 (1984)).

ב"כ הנאשמים מצדם, הפנו לת"פ (שלום ב"ש) 34245-10-23 מדינת ישראל נ' **טיאס** (01.10.24). טיאס הורשע בעבירה של כניסה למקום מגורים וגניבת רכב. טיאס הגיע לשטחי כינוס במטרה לסייע. טיאס סייע לכוחות הביטחון באיתור גופות נעדרים. אלא מה, בעודו נמצא בשטחי מסיבת הנובה, הבחין בקרוואן השייך לרועי ששימש כחלק מצוות ההפקה של המסיבה, נכנס לתוך הקרוואן ובהמשך חיבר את הקרוואן לרכבו והעביר אותו לחניה בסמוך לבית העסק השייך לו בעיר באר שבע.

הקרוואן הושב לבעליו לאחר תפיסתו של טיאס.

מעבר להבדלים הברורים בין הנסיבות במקרה לעיל החמור כשלעצמו, נוסף לציין כי עונשו של טיאס – 26 חודשי מאסר בפועל, ניתן על יסוד הסכמות הצדדים, במסגרת הסדר טיעון מלא לאחר תיקון כתב האישום, כאשר הנימוקים להסדר נותרו מטבע הדברים אצל המאשימה.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

אשר לטענה כי נסיבות המקרה בעניינו של טיאס חמורות מהמקרה הנדון, אומר כי לאחר כל שנכתב אודות הנסיבות החמורות והבלתי נתפסות בהן ביצעו הנאשמים את עבירות הרכוש, אין עוד מקום לדון בטענה זו. הטענה כמו טענות אחרות שהעלו ב"כ הנאשמים, מנותקת מהמציאות הקשה והמרה האופפת את מעשי הנאשמים, החמורים פי כמה וכמה מנסיבות המקרה בעניינו של טיאס הנזכר לעיל.

לאחר טיעוני הצדדים, ניתן גזר דין במקרה של גניבת רכוש מקורבנות של יום השבעה באוקטובר. המקרה נדון בת"פ (שלום ב"ש) 48949-12-23 **מדינת ישראל נ' חדד** (26.10.25), שם נקבע מתחם עונש שנע בין 4.5 ל-6.5 שנות מאסר בפועל.

חדד הורשע לאחר שמיעת הראיות במשפט בקשירת קשר לעשות פשע וגניבת רכב חמישה כלי רכב שנותרו בשטחי קיבוץ רעים שהיו בבעלות: חטוף, ניצולים שבתיהם נשרפו ומפונים. בעניינו של חדד דובר במי שלאחר אירועי השבעה באוקטובר **נכנס עם אחרים לשטח כינוס במטרה לסייע לחיילים ואזרחים במשימות לוגיסטיות שונות. חדד אכן התנדב וסייע**. אלא מה, שבמהלך הזמן קשר עם אחרים לגנוב רכבים אשר נותרו בשטח הקיבוץ לאחר המתקפה, ולהעבירם לשטח הרשות הפלסטינית, תוך שניצל את הגישה שניתנה להם לשטח הצבאי הסגור לצורך ביצוע התנדבותם, ותוך ניצול מתנדבים נוספים אשר פעלו במצודת יואבתחת פיקודם. בהמשך הנאשם ואחרים העבירו באמצעות גרר שבבעלותו 5 רכבים לחניון ותיאם עם תושב הרשות להעברת הרכבים לשטחים.

חדד כמו טיאס הגיע לשטחי הכינוס במטרה להתנדב ואכן התנדב. עונשו של חדד נגזר ל-5.5 שנות מאסר בפועל, בהינתן, בין היתר, מספר כלי הרכב שגנב. לטעמי, במובנים מסויימים, חומרת מעשיהם של הנאשמים אף עולה על חומרת מעשיו של חדד.

יש לתת את הדעת לאבחנה הנדרשת בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג, עליה עמד בית המשפט בעניינו של חסן לעיל (ע"פ 1323/13 **רץ חסן נ' מדינת ישראל** (נבו 5.6.2013)):

"עוד אבקש לחדד בהקשר זה כי אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדיון הנוהג. היעדר החפיפה בין השניים עולה במפורש גם מדברי ההסבר להצעת החוק, שהפכה לימים לתיקון 113: "ככל שהמדיניות הנוהגת משקפת את עיקרון ההלימות היא מהווה אינדיקציה לקביעת העונש ההולם ואילו כאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה, תועדף המדיניות הראויה" (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241, 447).".



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

במקרה שלפניי, בהעדר ענישה נהוגה ונוכח הנסיבות החריגות, תועדף המדיניות הראויה. מכאן, ומכלל הדברים האמורים, בהתחשב בעקרון ההלימה המנחה בענישה, בהתחשב בעצימות החומרה שבמעשי הנאשמים ופגיעתם בערכים המוגנים שמעבר לערכים הקלאסיים שבסיס האיסור על עבירות רכוש - אני קובעת את מתחם העונש ההולם למעשי הנאשמים כך שינוע מ 36 ועד ל 58 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשמים

14. גניבת חפציהם האישיים של קורבנות מסיבת הנובה היא כתם מוסרי ותזכורת כואבת מחד, לכשל מוסרי של יחידים בעת אסון ומבחן קולקטיבי, ומאידך, לחשיבותם של חינוך לערכים, אחריות חברתית ואכיפת חוק נוקשה.

לצורך גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין.

נאשם 1

הנאשם בן 30 כיום, רווק ומתגורר בבאר שבע. לחובתו אביא בחשבון כי לקח אחריות חלקית על מעשיו נוכח קשייו לערוך בדיקה עצמית ביקורתית כנה באשר למניעיו בביצוע העבירות; נטיה לפעול בשיקול דעת לקוי כשניכר בסיס ערכי לקוי ברקע למעשיו וקשיו להבין לעומק את הפגיעה המוסרית בעבירות שביצע.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן התרשמות שירות המבחן כי העבירות בוצעו מתוך צורך הנאשם בריגוש והגברת ביטחון האישי והגברי, גם במחיר של עבירה על החוק, פגיעה באחר ופגיעה בעצמו;

עוד לחובת הנאשם, הבאתי בחשבון עבר פלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות סמים לצריכה עצמית; הרשעתו האחרונה ממאי 2023, בעבירת סמים לצריכה עצמית (יולי 2021). עוד נמצא ברישומי הפלילי, 3 פסק דין ללא הרשעה מביהמ"ש לנוער, בעבירות של החזקת סכין שלא כדין; סיכון אדם בנתיב תחבורה בירי/זריקה; והחזקת סמים לשימוש עצמי.

לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן בתסקיר, לבחינת יכולתו של הנאשם לשתף פעולה עם הליכי טיפול שיותאמו לצרכיו (קבוצה טיפולית לגברים עוברי חוק), שלא מצאתי להיעתר לה, זאת בהינתן שבתסקיר שהוגש בעניינו עולה תמונה מלאה ומספקת אודותיו, ובהינתן כי לנוכח חומרת מעשיו לא מצאתי עוד טעם וצורך בתסקיר משלים, כעולה בהחלטתי מיום 10.2.25.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

לזכותו של הנאשם יינתן משקל: להודאתו במעשים, ולצדה החיסכון המשמעותי במשאבים של כל הגורמים המטפלים בתיק; לשיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן במסגרת קבוצת טיפול לעצורי בית, לרבות כי גילה מוטיבציה ראשונית להירתם להליך טיפולי שיסייע לו לבחון קשייו ודרכי התנהלותו, כשלדבריו, לאחר סיום 7 חודשי שהשתתפות בקבוצת עצורי בית, מיוזמתו הצטרף לקבוצת NA.

נאשם 2

הנאשם בן 30, רווק ומתגורר בבאר שבע עם משפחתו. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד, התגייס ושירת שירות צבאי מלא.

לחובתו הרשעה אחת ממרץ 2024 בעבירה של תקיפה סתם, בגינה הושתו עליו מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

לחובתו הבאתי בחשבון התרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד בתחום הרכוש.

הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ונטה להשליכה במלואה על חבריו הנאשמים עמו בכתב האישום; התקשה להבין את חומרת העבירות, גם לא מהבחינה המוסרית תוך שטען כי חבריו הם שגנבו חרף הודאתו בעובדות כתב האישום המדברות בעד עצמן הן במועד הכרעת הדין והן בטיעונים לעונש.

לא ניתן להתעלם גם מהתרשמות השירות מכך שהנאשם התקשה לגלות רגישות כלפי הסיטואציה בעת ביצועו את העבירות; מקומו של ניתוק רגשי מוחלט אצל הנאשם בנוגע לעבירות הגניבה במתחם הנובה בזמן מלחמה פעילה ובאופן כללי לאירועי אותו היום, לצד העובדה כי הוא עסוק במחירים ששילם וישלם כתוצאה מההליך המשפטי ואף ביקש הקלה מבחינה עונשית, ללא ראייה והבנה של התנהלותו והנסיבות שקדמו לביצוע העבירות ולאחריהן. עוד יש להביא לחובתו, גילויים בעייתיים בתחום הסמים (הנאשם עושה שימוש בסמים לא התייצב לשתי בדיקות שתן, לבדיקה שהתייצב לא מסר שתן ובבדיקה נוספת נמצא כי עשה שימוש בסמים).

בשיקולים לקולא, יינתן משקל להתרשמות שירות המבחן מהצלחתו הסתגל למסגרות, החינוכית והצבאית בחייו; הודאתו בעובדות והעבירות ולצדה החיסכון המשמעותי במשאבים יקרים לכלל הגורמים המטפלים בתיק.

נאשם 3

הנאשם בן 30, רווק, מתגורר בבאר שבע בבית הוריו ועובד בחברה שבבעלות אביו. לחובתו אביא בחשבון כי לקח אחריות חלקית על מעשיו ושלל כוונה פלילית בהגעתו לאזור המסיבה, חרף הודאתו בעובדות כתב האישום המספרות אחרת.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

הנאשם זגזג בין תיאורים והסברים הסותרים זה את זה ביחס להגעתו עם שותפיו לאזור המסיבה, כניסתם והעובדה כי גנבו ובזזו מרכוש הקורבנות והנמלטים על נפשם.

לחובתו הבאתי התייחסותו הבעייתית לביצוע העבירות; נטייתו לפעול ללא שיקול דעת מעמיק והתנהגות פזיזה ואימפולסיבית.

שירות המבחן הדגיש בקושי משמעותי של הנאשם לבחינה עצמית ביקורתית בדפוס התנהגותו הבעייתיים לאורך חייו בכלל ובביצוע העבירות הנוכחיות בפרט, ועד כדי שהוא מתקשה לגלות ולו הבנה ראשונית של התנהגותו הבעייתית בעת ביצוע העבירות. באותה עת. לאחר שקלול כל הגורמים העריך שירות המבחן קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית.

עוד יש להביא לחובתו, קיומו של סיכון גבוה להישנות עבירות רכוש והסתבכות חוזרת בפלילים, כעולה מהתסקיר בעניינו; מעורבותו הפלילית מגיל צעיר; רקע בצריכת סמים והתרשמות השירות מבעיתיות בתחום זה אשר מקבל ביטוי גם בהרשעתו בעבירת סמים לצריכה עצמית. עברו הפלילי של הנאשם עומד לחובתו. בניגוד לטענת ב"כ, עיון ברישומי הפלילי מעלה לחובתו 3 הרשעות קודמות כשהאחרונה שבהן מיוני 2022 בעבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר; הרשעה נוספת באיומים משנת 2018, והרשעה משנת 2016 מביהמ"ש המחוזי באר שבע בגדרה צורפו מספר תיקים בעבירות אלימות, סמים, הדחה בחקירה, הפרת הוראה חוקית, בגינה הושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל. זאת ועוד, לחובתו, פסק דין ללא הרשעה מביהמ"ש לנוער משנת 2013 בעבירה של סחר בסמים בגינה הושתו עליו פסילת רישיון נהיגה, התחייבות להימנע מעבירות, קנס וצו מבחן.

לזכות הנאשם, יינתן משקל להודאתו בעובדות ובעבירות ולצדה החיסכון המשמעותי במשאבים יקרים לכלל הגורמים המטפלים בתיק.

15. אשר לעתירת המאשימה להטלת עיצומים כספיים מרתיעים על הנאשמים, בדמות קנס ופיצויים לנפגעי העבירות, בדין היא. העבירות נעברו מתוך כוונה כספית חרף הנסיבות הטראגיות ונזקיהן תוארו בהרחבה בכתב האישום ולעיל. על כן יש ממש בעתירת המאשימה להשית קנס בשיעור משמעותי על הנאשמים. בע"פ 7416/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) ציין בית המשפט בהקשר לקנס:

"עונש הקנס מכוון לאיין את טובת ההנאה ולהסב הפסד כלכלי לעבריין ובכך להשיב לו כגמולו וכן להרתיעו (וכמוהו גם אחרים) על-ידי הפיכת הפשע ללא כדאי. יש אפוא לחתור לקיומו של קשר רציונאלי בין אמצעי ענישתי זה, על רקע מאפייניו, לבין פרמטרים שונים כגון סוג העבירה, סוג הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה והאפקט שיהיה לכך על העבריין.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

כאמור, בעבירות כלכליות נודעת חשיבות יתרה לשימוש בעונש הקנס, וכך גם בעבירות שכתוצאה מהן נגרם נזק כלכלי לאדם או לציבור בכללותו. במקרים אלה מתקיים קשר רציונאלי בין הטלת עונש של קנס לבין השגת תכליות הגמול (עקרון ההלימה) וההרתעה".

מעשי הנאשמים מחייבים גם פיצוי הולם שיהיה בו משום הכרה בנזקיהם של נפגעי העבירות עליהם פרטתי בהרחבה לעיל. פיצוי לטובת נפגעי עבירה, נפסק מתוקף סמכותו של בית המשפט ובהתאם להוראות סעיף 77 לחוק העונשין הקובע בסעיף (ב) כי קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו ביום בצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצוי לפי הגדול יותר.

הפיצוי הוא חלק מתמהיל הענישה הכולל המוטל על הנאשם שבו יש להביע את שאט הנפש והסלידה מהמעשים ולהרתיע מהישנותם. מעבר לזאת, פסיקת בית המשפט העליון קבעה מספר תכליות לפיצוי נפגע עבירה, ובין היתר: הכרה חברתית כללית ושל מערכת המשפט בפרט בסבלו של הנפגע, תוך מתן משקל למעמדו במסגרת ההליך הפלילי; חסכון בזמן לנפגע העבירה תוך מתן סעד כספי בזמן קצר, ומניעת מפגש נוסף בינו לבין העבריין במסגרת הליך אזרחי; תשלום הפיצוי מהווה מעין הליך "היטהרות" שיש בו כדי לסייע לעבריין להכיר בעבירה שביצע, לפעול לתיקון המעוות ולהשתקם (ראו בע"פ 8745/08 פלוני נ' מדינת ישראל ואח' ובהפניות שם).

סוף דבר

16. מכלל המקובץ לעיל, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, לרבות הנתונים לחומרא וקולא; בהתחשב בענישה הנוהגת וזו הראויה לנהוג בנסיבותיו הייחודיים והטראגיות של המקרה שלפני, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ועל פי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב ביום 23.2.26 בכלא "דקל" עד השעה 10:00 כשברשותו גזר הדין ותעודת זהות.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

- ד. 8 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של כניסה למקום צבאי.
- ה. 3 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- ו. 18 אלף ₪ פיצוי לנפגעי העבירות. סכום הפיצוי ישולם תוך 60 ימים מהיום, בהתאם לפרטי ניזוק שתגיש המאשימה לתיק בית המשפט תוך 15 ימים מהיום.
- ז. קנס בסך 40 אלף ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום.

נאשם 2

- א. 38 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב ביום 23.2.26 בכלא "דקל" עד השעה 10:00 כשברשותו גזר הדין ותעודת זהות.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. 8 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של כניסה למקום צבאי.
- ה. 3 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- ו. 18 אלף ₪ פיצוי לנפגעי העבירות. סכום הפיצוי ישולם תוך 60 ימים מהיום, בהתאם לפרטי ניזוק שתגיש המאשימה לתיק בית המשפט תוך 15 ימים מהיום.
- ז. קנס בסך 40 אלף ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום.

נאשם 3

- א. 40 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב ביום 23.2.26 בכלא "דקל" עד השעה 10:00 כשברשותו גזר הדין ותעודת זהות.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.



בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65302-11-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב ואח'

- ד. 8 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של כניסה למקום צבאי.
- ה. 3 חודשי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- ו. 30 ימי מאסר על תנאי, משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים בה הורשע.
- ז. 18 אלף ₪ פיצוי לנפגעי העבירות. סכום הפיצוי ישולם תוך 60 ימים מהיום, בהתאם לפרטי ניזוק שתגיש המאשימה לתיק בית המשפט תוך 15 ימים מהיום.
- ח. קנס בסך 40 אלף ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום.

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ו, 08 ינואר 2026, במעמד הצדדים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

